

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **Ing. V. B.**
bytem

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
se sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

za účasti: **V. K.**
bytem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2017, č. j. JMK 47187/2017, sp. zn. S-JMK 29441/2017 OŽP-Plh,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému a osobě zúčastněné na řízení *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalobci se vymknul z kontroly jeho lovecký pes. Přetrhl vodítko a napadl jiné psy na dvoře domu, kolem kterého procházeli. Jeden z nich zahynul. Správní orgány shledal žalobce vinným, že neučinil opatření proti úniku jeho psa. Krajský soud musel k námitkám žalobce posoudit, zda má tento závěr po skutkové stránce oporu v obsahu správního spisu.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Dne 24. 5. 2016 večer žalobce venčil svého psa. Jde o münsterlandského ohaře jménem Fero. Měl ho na vodítku. Procházeli právě kolem domů rodiny, kteří také mají psi. V tom se mu Fero vymknul z kontroly, otočil žalobce, přetrhl vodítko a vběhl na pozemek manželů, Tam došlo ke střetu s jejich psy Baxem (kříženec) a Punťou (*west highland white terrier*). O průběhu tohoto střetu vzniknul spor. Jak Bax, tak Punťa utrpěli zranění. A Punťa zemřel.
3. Městský úřad Blansko („městský úřad“) zahájil řízení, jehož předmětem bylo obvinění žalobce z přestupku podle § 27 odst. 2 písm. f) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění ke dni spáchání přestupku („zákonu na ochranu zvířat proti týrání“). Jeho skutková podstata zní: „Fyzická osoba se jako chovatel dopustí přestupku tím, že *neučiní opatření proti úniku zvířat* podle § 13 odst. 1“. Ustanovení § 13 odst. 1 věty první *in fine* zákona na ochranu zvířat proti týrání výslovně zakotvuje povinnost chovatelů učinit opatření proti úniku zvířat. V. K. v řízení uplatnila nárok na náhradu škody. Požadovala 326 Kč za vyšetření psů u veterinářky a cenu štěněte *west highland white terriera* ve výši 15.000 Kč. Spis obsahuje i fotografii těla Ponti.
4. Dne 13. 9. 2016 se u městského úřadu konalo ústní jednání. Žalobce během něj uvedl, že toho večera unavený venčil svého loveckého psa Fera, kterému je sedm let. Došel ke křížovatce před dům, kde se otočil a šel zpět domů. Fero šel stále před ním. Pak uslyšel, že klapla brána u a směrem k nim se vyřítil štěkající Bax. Fero na to zareagoval, otočil se a vyrazil proti němu. Otočil při tom i žalobce, přetrhl vodítko a běžel za Baxem, který často provokuje a pak se schovává. Žalobce utrpěl vykloubení ukazováčku a palce pravé ruky. Namohl si i zápěstí. Vyběhl každopádně hned za svým psem. Branka do dvora byla otevřená. Na dvoře psi neštěkali, najednou bylo ticho. Jakmile doběhl před dům zepředu k předzahrádce, pan ležel na zemi a Fero držel Punťa za kůži na žebrech a druhý zub měl v oblasti hřbetu. Žalobce se okamžitě snažil svému psovi uvolnit stisk. Pan neměl snahu mu pomoci. Paní motivovala Baxe, aby se do Fera zakousl. Paní pak tloukla žalobce, který se proti ní bránil. Fero pustil mezitím Punťa a rozběhl se za Baxem. Následně se vrátil a opět chytil Punťa. Teprve poté pan spolupracoval. Punťa už ale byl podle žalobce dávno mrtvý. Zemřel již před střetem psů. Pan ho šel podle žalobce zakopat. Žalobce viděl plno mrtvých zvířat, ale neviděl, aby pes byl mrtvý a studený během 20 vteřin. Rána na žebrech Ponti byla suchá, nekrvácel. Z Ponti žalobce viděl jen jeho zadní polovinu a ta se nehýbala. Musel by alespoň třepat zadníma nohama nebo ocasem.
5. Dále vypovídal J. K. Zavíral na večer své psy na dvorek. Žalobce neviděl. Kdyby ho viděl, choval by se jinak. Punťa musel Fera zavěšit, vyběhl za garáž ze dvorku a začal štekat. Během pár vteřin pan K. uviděl Punťa běžet k předzahrádce a za ním běžel Fero. U předzahrádky Fero povalil Baxe. Punťa se opět snažil utéct. Fero pustil Baxe a rozběhl se za Punťou a tam ho dodělal. Punťa byl v podstatě zakouslý. Fero ho držel ve stisku. Pak přiběhl žalobce a snažil se stisk svého psa uvolnit. Pan K. Fera zalehl asi na 20 vteřin. Fero psy manželů K. napadl už potřetí. Je nesmysl, že byl Punťa mrtvý už předtím.
6. Následně vypovídala V. K. Kouřila na dvoře vevnitř a najednou uslyšela zakviknutí. Vyběhla ven do předzahrádky, kde její muž ležel na psech a žalobce stál. Zvýšila hlas, aby

s tím svým psem něco udělal a uvolnil Punťu. Jakmile ho Fero pustil, řekla manželovi, ať vezme psy domů. Punťa byl ještě živý. Fero ještě napadl Baxe. Lehla na něj a křičela na žalobce, který vstal a chtěl ji napadnout. Punťa zemřel asi za 15 minut. Ještě stihli situaci konzultovat s veterinářkou. S Baxem šla k veterináře až druhý den a vzala i mrtvého Punťu. Co tvrdí žalobce, je nesmysl.

7. Městský úřad ještě během jednání k důkazu provedl listinné důkazy o vyšetření Baxe a těla Punti spolu s fakturou za toto ošetření. Žalobce pak namítal, že paní K. nemohla být v uvedený dopolední termín u veterinářky, protože tam v tu dobu nebývá. Nesouhlasil, že by s jeho psem byly v minulosti problémy. Fero čelil v minulosti několika napadením, proto je teď tvrdší a vše oplácí. Psi na něj vždy útočí. Paní K. pak uplatnila novou výši nákladu za nákup psa na Slovensku (395 euro za psa a částku za slovenskou i českou dálniční známku).
8. Městský úřad rozhodnutím ze dne ze dne 18. 1. 2017, č. j. MBK 2308/2017/ŽP/SU, sp. zn. SMBK 28247/2016/ŽP („rozhodnutí městského úřadu“), shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 27 odst. 2 písm. f) zákona na ochranu zvířat proti týrání. *Žalobce podle městského úřadu jako chovatel münsterlandského ohaře Fera neučinil příslušná opatření, která by jeho psovi zabránila v úniku, a ztratil nad ním kontrolu.* Držel ho na vodítku, které se přetrhlo, pes utekl a zaútočil agresivně na psy manželů K. Baxe, jehož pokousal, a Punťu, jemuž se zakousl do hřbetu a boku takovým způsobem, že Punťa na následky pokousání cca do 20 minut zemřel. *Žalobce již v minulosti dostal pokutu za obdobný skutek. Přesto žalobce agresivitu svého psa vůči jiným psům neřešil, nenasadil mu náhubek, vedl ho jen na vodítku, nenaučil ho ani poslechnout pokyny pána.* Pokud by Fero měl náhubek, nemohl by zaútočit a pokousat jiného psa nebo mu způsobit smrtelné zranění. *Žalobce doznal, že se mu Fero vytrhl, utekl a vrhl se na psa Baxe.* Jen nepřipustil, že by ublížil Punťovi. K naplnění skutkové podstaty ovšem postačuje, že zvíře uniklo. Městský úřad žalobci uložil pokutu ve výši 9.000 Kč a povinnost nahradit manželům K. škodu ve výši 11.625 Kč za koupi nového psa a související náklady.
9. Žalobce se proti rozhodnutí městského úřadu odvolal. Sporoval zejména skutkové závěry městského úřadu a výpovědi manželů Zopakoval a rozvíjel v rovině tvrzení svůj náhled na skutkové dění. Podle žalobce útok provedl pes Bax vypuštěný ze dvora. Mrtvý Punťa sloužil jako návnada. V doplnění odvolání žalobce dodával, že přibližně měsíc po incidentu potkal pana K., jak venčí stejného psa, jakého měl Fero usmrtit, již ve velikosti dospělého psa.
10. Žalovaný o odvolání rozhodl svým rozhodnutím ze dne 3. 4. 2017, č. j. JMK 47187/2017, sp. zn. S-JMK 29441/2017 OŽP-Plh („rozhodnutí žalovaného“). Snížil částku, kterou žalobce musel uhradit paní K. jako náhradu škody na 326 Kč, protože paní K. nedoložila dostatečně nákup nového psa a související náklady. Ve zbytku však odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí městského úřadu. Ten podle žalovaného zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou žádné pochybnosti. Žalobce pouze upřesňuje detaily střetu psů, ale nepopírá fakt, že se mu pes Fero utrhł z vodítka a napadl psy K. Jeho námitky tedy nemění nic na tom, že *neměl Fera dostatečně zajištěného proti úniku. Věděl přitom, že reaguje útočně na jiné psy. Měl ho vést na silnějším vodítku, nejlépe i s náhubkem, nevyhledávat lokality, kde může dojít k podobným střetům, a lépe ho vycvičit. Obzvláště, pokud jde o loveckého psa.*

11. Součástí předloženého správního spisu je i příkaz městského úřadu ze dne 2. 1. 2017, MBK 80/2017/ŽP/SU, sp. zn. SMBK 46339/2016/ŽP. Městský úřad jím uznal J. K. vinným ze spáchání stejného přestupku jako žalobce za chybějící opatření proti úniku Baxe. Městský úřad ovšem v jeho případě upustil od uložení sankce.

III. Obsah žaloby

12. Žalobce namítá, že městský úřad opírá svá zjištění výlučně o výpověď manželů Pokud se vydaná rozhodnutí zakládají jen na takových svědeckých výpovědích, nemohl městský úřad objektivně zjistit skutkový stav věci. Žalobce celou dobu tvrdí, že venčil svého psa na vodítku. Ve chvíli, kdy šel okolo domu manželů, jejich psi neštěkali. Pravděpodobně nebyli ani na dvoře. Jakmile došel se svým psem zhruba do poloviny sousedního dvora, uslyšel otevření vrat a štěkot Baxe, který na Fera okamžitě zaútočil. Ačkoli měl žalobce svého psa na vodítku, zareagoval tak, jak je u loveckého psa obvyklé. Vyrazil proti útočníkovi, a než žalobce stačil zareagovat, došlo k přetržení vodítka. Žalobce se při tom zranil. Šel za svým psem a uviděl pana K., jak se snaží Fera odtrhnout od Ponti.
13. Podle žalobce byl Punta v době útoku Fera již mrtvý. Je otázkou, proč by Fero běžel za Punta, který ho k útoku ani nevyprovokoval. Je obecně známou skutečností, že ohař celkem spolehlivě rozliší, zda zvěř utrpěla lehké nebo smrtelné zranění. Rozezná i mrtvou zvěř. Mimo to platí, že pokud se jedná o jeho nález, na němž se nepodílel, jedná se o jeho kořist. Nechce ji odevzdat, má vůli se o ni přetahovat. Podle žalovaného smrt Ponti nehrála pro založení přestupkové odpovědnosti žalobce roli. Uhynutí psa se ovšem odrazilo ve výši náhrady škody stanovené rozhodnutím městského úřadu, jejíž výši žalovaný z částky 11.625 Kč snížil na 326 Kč. Manželé si již v listopadu roku 2015 zakoupili psa téhož plemene jako Punta. V únoru 2017 si zakoupili dalšího psa. Celý incident byl proto účelový s cílem zakoupit si nové psy.
14. Žalobce nenaplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 27 odst. 2 písm. f) zákona na ochranu zvířat proti týrání. Učinil opatření proti úniku zvířat přinejmenším tím, že svého psa Fera vedl na vodítku. Volně nepobíhal. Fero samotný útok nevyprovokoval. Začal jej jiný pes, jehož majitel neučinil opatření proti úniku. Přes veškeré úsilí, které mohl žalobce vynaložit, aby svého psa udržel, se to bohužel nezdařilo. Správní orgány nade vší pochybnost neprokázaly, zda Fero Punta zakousl a usmrtil, natožpak zda způsobil i zranění Baxovi. Situace, jak ji popsal žalobce, se jeví jako pravděpodobná. Staví žalobce a na řízení do situace „tvrzení pro tvrzení“.

IV. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný zdůraznil, že pro posouzení, zda žalobce spáchal přestupek nebo nikoliv, jsou okolnosti zranění psů manželů, včetně okolnosti Pontovy smrti, zcela irelevantní. Ani žalobce nepopírá, že se pes Fero utrhl z vodítka a napadl psy Tím porušil povinnost stanovenou § 13 odst. 1 zákona na ochranu zvířat proti týrání.

V. Jednání před krajským soudem

16. Dne 4. 8. 2021 se konalo jednání ve věci. Krajský soud upozornil žalobkyni a žalovaného, že v průběhu řízení došlo ke změně ve složení soudu. Samosoudkyně, které byla věc

původně přidělena, je ze zdravotních důvodů dlouhodobě nepřítomná. V souladu s platným rozvrhem práce krajského soudu pro rok 2021 tuto věc proto projednal její zástupce. Oba účastníci dostali možnost namítnout jeho podjatost. Námitku podjatosti však nevznесли.

17. Po přednesu žalobních námitek a odkazu žalovaného na napadené rozhodnutí krajský soud zrekapituloval obsah správního spisu. Vypíchl z něj obsah výpovědi žalobce a manželů i jádro rozhodnutí městského úřadu i žalovaného. Účastníci neměli žádné další důkazní návrhy. Po jejich závěrečných návrzích a krátkém přerušení krajský soud vyhlásil rozsudek.

IV. Posouzení věci krajským soudem

18. Námitky žalobce jsou výhradně skutkové povahy. Jejich jádro se zaměřuje na průběh střetu psů Fera, Baxe a Puntí na pozemku manželů Žalobce také dodává, že Fera vedl na vodítku a zajistil ho tedy před útekem. Jeho reakci podle žalobce vyprovokoval Bax.
19. Žaloba *není důvodná*.
20. Krajský soud pro přehlednost připomíná, že žalobce podle správních orgánů spáchal přestupek podle § 27 odst. 2 písm. f) zákona na ochranu zvířat proti týrání, jehož skutková podstata zní: „Fyzická osoba se jako chovatel dopustí přestupku tím, že *neučiní opatření proti úniku zvířat* podle § 13 odst. 1“. Ustanovení § 13 odst. 1 věta první zákona na ochranu zvířat proti týrání pak stanoví: „Každý je povinen zabezpečit zvířeti v zájmovém chovu přiměřené podmínky pro zachování jeho fyziologických funkcí a zajištění jeho biologických potřeb tak, aby nedocházelo k bolesti, utrpení nebo poškození zdraví zvířete, a *učiní opatření proti úniku zvířat*.“
21. Smyslem a účelem zakotvení tohoto přestupku je předcházení situacím, ve kterých zvíře unikne, což může vést k ohrožení života, zdraví a bezpečnosti jeho samotného, ale i života, zdraví a bezpečnosti jiných zvířat či života, zdraví, bezpečnosti nebo majetku lidí. *V této věci tedy jde jen a pouze o to, zda žalobce v rozporu s popsáním prevenčním smyslem a účelem daného ustanovení zaviněně nepřijal opatření proti úniku Fera*. K následku v podobě opravdového ohrožení života, zdraví a bezpečnosti jiných zvířat a osob tedy nemusí podle zákona dojít. Podstatou je, zda žalobce (ne)naplnil onu preventivní funkci citovaných ustanovení zákona na ochranu zvířat proti týrání (srov. k tomuto přestupku např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2014, č. j. 2 As 72/2014-43).
22. Krajský soud dodává, že v řízení o přestupku správní orgán obecně musí postupovat tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Musí jej zjistit v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád; „správní řád“). Povinnost zjišťovat skutkový stav ohledně skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku tak leží vždy na správním orgánu. Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že se deliktního jednání obviněný z přestupku nedopustil, nelze jej za přestupek postihnout (*in dubio pro reo*). Obviněnému stačí k tomu, aby jej správní orgán nemohl za přestupek postihnout, rozumná pochybnost o otázce, zda se předmětného jednání dopustil (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb.

NSS, bod 18; či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016-30, bod 15).

23. Co se týče důkazních možností za účelem splnění povinnosti zjistit v potřebném rozsahu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, upravují je § 51-56 správního řádu. V tomto konkrétním případě se magistrát opíral hlavně o svědecké výpovědi žalobce a manželů a důkazy plynoucí z listinných důkazních prostředků včetně fotografie. Důkazy pak nelze hodnotit izolovaně. Teprve zhodnocením všech důkazů společně lze dospět k závěru o skutkových okolnostech případu. V celku správní orgán důkazy hodnotí, až provede všechny, jež považuje za dostačující ke zjištění relevantních skutečností. Podle § 50 odst. 4 správního řádu správní orgán hodnotí důkazy zásadně podle volné úvahy. Přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti správní orgán určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda je lze v dané situaci použít. Důkazy se hodnotí jak jednotlivě, tak v souhrnu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2009, č. j. 1 As 84/2009-77).
24. Podle krajského soudu *městský úřad spolehlivě zjistil skutkový stav, na jehož základě shledal vinu žalobce z přestupku podle § 27 odst. 2 písm. f) zákona na ochranu zvířat proti týrání. Jak uváděl žalovaný, to hlavní vlastně uznal sám žalobce. Z hlediska jeho přestupkové odpovědnosti v této věci totiž mělo význam dění před vznikem Fera na pozemek manželů Žalobce sám ani nečiní sporným, že se mu Fero utrhł z vodítka. A podstatou této věci je, zda žalobce dostatečně s ohledem na konkrétní okolnosti zajistil, aby mu Fero neutekl. Sám žalobce hovořil o tom, že Fero reaguje agresivně na jiné psy a konkrétně na Baxe. Žalobce také dodával, že jde o loveckého psa. Věděl, co s ohledem na svou tělesnou konstituci dokáže. Za účelem naplnění prevenční funkce § 27 odst. 2 písm. f) ve spojení s § 13 odst. 1 zákona na ochranu zvířat proti týrání přitom bylo s ohledem na tyto okolnosti namístě vyžadovat, aby žalobce například nenavštěvoval danou lokalitu, kde by mohlo dojít k vyprovokování Fera. Měl mít odpovídající pevnější vodítko. Nebo alespoň mohl Fera vybavit náhubkem. Pokud by učinil některý z těchto kroků, choval by se žalobce odpovědně. Bylo by možné říci, že zajistil, aby mu Fero neunikl, a předešel tak ohrožení jeho samotného i jiných zvířat nebo osob.*
25. Žalobce se však vydal venčit Fera do míst, kde již na sebe v minulosti s Baxem s větší „psí agresivitou“ reagovali. S viditelně neodpovídajícím vodítkem. A Ferovi ani pro případ nebezpečí pro jiné nedal náhubek. Nečekal, že by se mohlo stát, co se nakonec stalo – že se mu Fero vysmýkne, přetrhne přitom vodítko a vydá se potom za Baxem na pozemek manželů Podle krajského soudu to ovšem měl předvídat. Nepostupoval tak, aby naplnil prevenční funkci použitých ustanovení zákona na ochranu zvířat proti týrání. Jednal vědomě nedbale, protože s ohledem na výše uvedené (a zkušenosti na daném konkrétním místě s konkrétním psem) věděl, že může porušit nebo ohrozit popsáný zájem chráněný § 27 odst. 2 písm. f) ve spojení s § 13 odst. 1 zákona na ochranu zvířat proti týrání, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí.
26. Námitky žalobce, které se v průběhu přestupkového řízení i řízení před soudem zaměřovaly na dílčí detaily konfliktu psů Fera, Baxe a Puntí, z právě uvedených důvodů míří mimo terč. Krajský soud by nerad zněl cynicky, ale zranění Baxe a zejména úmrtí Puntí pro přestupkovou odpovědnost žalobce nehrálo roli. Vina žalobce tu je, aniž by k těmto

následkům došlo. Svůj význam mohly mít až pro rozhodování o nároku manželů na náhradu škody, která vznikla v příčinné souvislosti s přestupkovým jednáním žalobce. Žalobce však své námitky konstruuje tak, že mu jde o samotnou otázku viny z přestupku. Část rozhodnutí žalovaného, který změnil výrok rozhodnutí městského úřadu v částce náhrady škody, v důsledku čehož musel uhradit manželům 326 Kč, žalobce adresně nenapadá. Jeho argumentace vůči tvrzením ve výpovědích manželů proto nemůže být důvodná. Dané výpovědi mají relevanci vlastně už jen v tom, že dokreslují, co k otázce zajištění Fera před únikem vypověděl sám žalobce. Jinými slovy, i jejich výpovědi dokládají, že Fero žalobci utekl, a že podobnému problému čelili i v minulosti. Pro posouzení viny žalobce daným přestupkem pak nehraje roli ani to, zda pro změnu nezajistili Baxe proti úniku. Přestupková odpovědnost J. K. byla předmětem jiného přestupkového řízení, ve kterém ho městský úřad shledal vinným ze stejného přestupku jako žalobce, a pro toto řízení tak neměla vliv.

27. Ze spisového materiálu tedy plyne nepochybný závěr, že *žalobce neučinil opatření proti úniku zvířat podle § 13 odst. 1 zákona na ochranu zvířat týraní. S ohledem na minulé zkušenosti v daném konkrétním místě dostatečně nezajistil, že mu jeho lovecký pes neuteče, a nevznikne mu tak možnost ohrožovat jiná zvířata či osoby. Hlavním cílem použitých ustanovení zákona na ochranu zvířat týraní je podobným situacím předejít. Žalobní námitky jsou proto nedůvodné.*

VI. Závěr a náklady řízení

28. Krajský soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly a ani osobě zúčastněné na řízení soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 4. srpna 2021

Martin Kopa
samosoudce